

Publicerad 2015-09-12 00:18 av Im_special

Osynliga Farbror...

Helt plötsligt finns man inte, man pratas över och förbi. Ingen lyssnar när man diskuterar eller lägger sig i. Farbror knuffar och tränger sig in i samtalets cirkel, pratar på måfå mot tomma ansikten, hoppas på gensvar. Innan var jag viktig, innan lyssnades jag på, nu är det ingen som hör mig, nu är jag grå.

Farbror liten, är ledsen och tyst, saknar sitt liv i färg och ljud. Han står i hörnet, iförd sin tysta skrud, grå och liten, blickar ut.

Gammal blir tyst, gammal blir grå, minnet sviker men man vill ändå.

Glöm aldrig bort lilla Farbror Grå ?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Im_special med Poeter.se id #53902 innehar upphovsrätten